

[Christmas Møller.]

og, hvis man tager Forholdstallet i Betragtning, altsaa skulde være et godt Stykke paa den anden Side af de 60, saa er de paa Finanslovsforslaget for 1929—30 budgetteret til 43. Og Forholdet er jo oven i Købet dette, hvad der kan være Grund til at understrege, at selv de sagkyndiges Forslag angaaende vort militære Værn koster mindre, end hvad vort militære Værn, regnet ud paa den Maade, jeg her har nævnt, skulde koste. Det, man da lærer af alle disse Tal, er, at den direkte Skat er forøget meget, at Skatten er lagt paa den indenlandske Vare fremfor paa den fremmede, og Udgifterne til sociale Foranstaltninger er steget meget betydeligt. Naar derfor Socialdemokraterne, som man jo nok ved, ikke er Kostforagtere, kalder Lovforslaget „en afpillet Kylling“, synes jeg alligevel, at dette Udtryk ikke alt for stærkt dækker, hvad Finanslovsforslaget i Virkeligheden er. Hvis vi ser paa de frie Bevillinger, ser vi, at der paa en Række Omraader ydes Tilskud, som efter vor Opfattelse kan spares, og det maa efter vor Mening være rigtigt, at Finansudvalget i Aar tager en virkelig Gennemgang af de frie Bevillinger; jeg minder om, at det ærede Medlem Hr. Pitzner i sin Tid har fremsat den Tanke, at man skulde stryge alle frie Bevillinger, for at faa en grundig Drøftelse af dem, og saa skulde man tage Stilling til dem efter Andragende. At man faar en virkelig grundig Behandling af dem forekommer mig rimeligt, og vi vil for vort Vedkommende i Overensstemmelse med de Betragtninger, der tidligere er fremsat fra vor Side, gaa ind for en Nedsættelse af de frie Bevillinger.

Af Enkeltheder paa Statsregnskabet skal jeg i øvrigt kun nævne en enkelt, nemlig Udgifterne til Hovedgaardene Faurholm og Trollesminde. Naar man ser, at Udgiften paa Statsregnskabet for 1927—28 har været 139 000 Kr., har man vel Lov at minde om det Forslag, der blev fremsat fra konservativ Side om, at Staten skulde bortforpagte eller sælge disse to Gaarde.

Jeg vil endvidere i Overensstemmelse med de Betragtninger, der flere Gange har været fremført af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, pege paa den urimelige Opstilling paa Statsregnskabet af Møntens Regnskab. Der er paa Finanslovsforslaget budgetteret et Underskud paa 1,3 Mill. Kr., og der er paa Statsregnskabet et meget stort Underskud. Jeg kan ikke se rettere end, at det er urimeligt, at det i Forhold til Statsfinanserne fuldkommen irrelevante, om Mønten udmønter eller ikke, inddrager Skille-

mønt eller ikke, skal have en afgørende Indflydelse paa Statsregnskabet's Stilling, om der skal være Overskud, og hvor stort dette skal være, eller Underskud. Jeg kan heller ikke, naar jeg ser paa Møntens Regnskab, tilbageholde den Bemærkning, at i 1920—21, da hele Spørgsmaalet om en ny Møntbygning var fremme til Behandling, gik de konservative Udvalgsmedlemmer imod dette Forslag sammen med et enkelt Udvalgsmedlem fra det radikale Venstre, det daværende ærede Medlem Hr. Gamburg. Det kunde være interessant at faa at vide af den højtærede Finansminister, hvor mange Ordre man har faaet til Mønten, og om ikke ogsaa Finansministeren er af den Anskuelse, at det i Virkeligheden var en kostbar og urimelig Foranstaltning, de andre Partier den Gang indlod sig paa.

Vi vil endelig ogsaa spørge, om Tiden ikke snart er inde til, at man, om jeg saa maa sige, indfører hæderlig Skilleløb igen. Efter at vi har faaet den hæderlige, den ærlige Krone, var dette jo en Opgave; selv om det maaske paa Grund af Omkostningen maa gaa smaat, var det vel en Opgave, at vi fik, om jeg saa maa sige, en hæderlig Skilleløb.

Finanslovsforslaget har jo et meget smukt Overskud, et Overskud paa 6 Mill. Kr. ved Siden af det, der stammer fra, at der — naturligvis — er budgetteret smaa 10 Mill. Kr. til Forrentning og Afdrag paa Landmandsbanklaanet; og det, at Statsregnskabet og Finanslovsforslaget har et Overskud, bevirker jo, at det principielle Spørgsmaal melder sig, hvad man vil anvende Finanslovens Overskud til. Jeg gaar nemlig ud fra, at det bliver den højtærede Finansminister og ikke det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, der sejrer med Hensyn til, om man skal tage Dækningen for Landmandsbankgælden af Regnskabet eller ved nye indirekte Skatter. Den højtærede Finansminister har sagt, at han, som det er hans Pligt, vil komme med Forslag i den Retning i Slutningen af denne Maaned, tror jeg, og vi for vort Vedkommende er ogsaa af den Anskuelse, at Dækningen skal tages paa den af Finansministeren angivne Maade. Og hvis saa den højtærede Finansminister kunde finde nogle fremmede Varer at lægge Skatten paa i Stedet for danske Varer, kan jeg sige ham, at saa vil Sagen utvivlsomt, hvis jeg ser hen til det konservative Parti, faa en let Gang gennem Tinget. Men mærkværdigt var det at lægge Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg sagde, at det strengt taget ikke var nødvendigt at skaffe Dækning for Land-